

Biblijska nepismenost Hrvata, i posljedice koje biblijska nepismenost donosi

**Nebiblijska (ljudska) i biblijska (Božja) perspektiva
razumijevanja i gledanja biblijske nepismenosti i posljedice
koje biblijska nepismenost donosi**

Piše:

Zvonko B. Ranogajec

Kršćanski TV producent i pisac iz iseljene Hrvatske

Na ovome svijetu ne postoji apsolutno ništa vrednije i korisnije od poznavanja Božje riječi, Biblije! To je činjenica! Posljedica biblijske nepismenosti čovjeka, je život bez Boga, našeg Spasitelja, Sina Božjeg, Gospodina Isusa Krista! U ovome tekstu iznosim iz nebiblijske i biblijske perspektive razumijevanja i gledanja tragične posljedice biblijski nepismenih Hrvata i nacije u prošlosti i sadašnjosti.

Biblijski nepismeni Hrvati

Hrvati su stoljećima tražili i traže danas, htjeli mi priznati ili ne, odgovore na sva svoja mnoga pitanja isključivo svojim intelektom, akademskom titulom i razumom! Jedni istinski ne vjerujući u biblijskog Boga, našeg Spasitelja, Sina Božjeg, Gospodina Isusa Krista, drugi opet misleći da mu ako i postoji nisu odgovorni i od njega ovisni, te su tražili i traže danas način na koji će utirati svoj vlastiti put u budućnost bez Boga, našeg Spasitelja, Sina Božjeg, Gospodina Isusa Krista! Rezultati takvih odluka i izbora nisu mogli biti drugačiji nego što su bili i što jesu danas, jer nisu bili u prošlosti, i danas nisu u skladu s Božjim principima koji se nikad ne mijenjaju, a nalaze se u Božjoj riječi, Bibliji!

Biblija, Božja riječ

Biblija, Božja riječ je temelj kršćanske vjere i djelovanja. Biblija je najčitanija i najrasprostranija prevedena knjiga na svijetu! Biblija iznosi Božju objavu čovječanstvu o njegovu postanku, smislu i budućnosti. No, osim iznošenja vječnih istina o Bogu, čovjeku i njegovu odnosu, Biblija upućuje o ponašanju (prema Bogu i bližnjima našim) te nudi suvremene mudrosti neprolazne vrijednosti. Bog je na dobrobit čovjeka i njegove zajednice uspostavio kodeks moralnosti koji se iznosi u Bibliji. Dva osnovna djela Biblije su Stari i Novi Zavjet.

Potpuna istina i laž otkrivaju se u Bibliji kada onaj isti Duh koji je nadahnjivao pisce Biblije, pomaže i nama koji smo biblijski nanovo rođeni vjernici u razumijevanju i spoznaji Boga. Biblija nam nedvosmisleno iskazuje činjenicu grešnosti svakog čovjeka i nesposobnosti samospasenja, čime je sav ljudski rod jednako ovisan o Božjoj milosti za spasenje. A Bog zbog svoje ljubavi prema čovjeku želi da se svi spase i dođu do spoznaje istine, pa je žrtvovao svoga jedinog Sina da umre zastupničkom smrću da ne pogine niti jedan koji vjeruje u Njega, već da ima život vječni! Tu radosnu vijest Bog ne nameće, nego pruža čovjeku slobodnu volju da odluči hoće li primiti Božji milosni dar te uzvjerovati i spasiti se.

Da li je Biblija ljudska knjiga ili je Božja sveta knjiga? Ljudski gledano Biblija je obična ljudska knjiga pisana ljudskom rukom. Svaka stranica i stil pisanja djeluje ljudski, ali u

Bibliji nalazimo više od 1500 put gdje piše jasno i glasno da je Biblija Božja riječ! U Bibliji, naime, doznajemo da je: **"Svako je Pismo od Boga nadahnuto i korisno za pouku, za karanje, za popravljjanje i odgajanje pravednosti, da čovjek Božji bude savršen-opremljen za svako djelo ljubavi!"** (2 Timoteju 3:16,17)

Da li je Biblija ljudska knjiga ili Božja sveta knjiga? Biblija je ljudska i Božja knjiga. koju su napisali ljudi nadahnuti božanskom mudrošću i posebnom objavom, stoga nam Bog govori izravno kroz Bibliju. Jedino Biblija pruža potpunu istinu o Isusu Kristu, spasenju i vječnom životu. Biblija je pouzadna, a slijedeći biblijske zapise mi doista susrećemo Boga, spoznajući da Biblija objavljuje istinu o Njemu i to autoritetom koja ne posjeduje ni jedna druga knjiga na svijetu. Taj je autoritet nesumnjivo ishod Božje moći. Biblija je kristocentrična: sve što je Bog namislio prije postanka svijeta ispunjava se u Isusu Kristu, koji je Alfa i Omega, vrhunac svega, jer po njemu sve je stvoreno i podložno njegovim nogama!

Moje je duboko uvjerenje da Biblija je u izvornom obliku nadahnuta Bogom, nepogrešiva knjiga za vjeru u našeg Spasitelja, Sina Božjeg, Gospodina Isusa Krista. Na temelju Biblije zaključujem da je Bog osoba objavljena u Trojstvu, Otac, Sin i Sveti Duh. Tri osobe, a ipak jedan Bog koji je postao čovjekom, živio na zemlji, umro za čovječanstvo, (mene i vas!) iskupivši ga time od grijeha, te tjelesno uskrsnuo od mrtvih, uzašao u nebo i sada nas zastupa pred Ocem.

"Trebaš se nanovo roditi!"

(Ivan 3:3)

Što je Biblijsko nanovo rođenje i zašto se čovjek mora biblijski nanovo roditi? Razumijevano i gledano kroz biblijsku perspektivu.

Ovdje je objašnjenje na veoma jednostavan i veoma razumljiv ljudski način. Kao što je kratki spoj jedan od razloga zašto se električna svjetiljka ugasi, tako je i ljudski grijeh razlog da se kontakt s Bogom prekine! Popravkom kratkog spoja električna svjetiljka nanovo svijetli, tako i " biblijski nanovo rođen" čovjek uspostavlja nanovo kontakt s Bogom!

Evo što Biblija piše o tome. Bog je upozorio Adama i Evu: **"Ali sa stabla spoznaje dobra i zla, da nisi jeo! U onaj dan u koji s njega okušiš, zacijelo ćeš umrijeti!"** (Postanak 2:17) i umrijeti su. Stideći i kajući se što su učinili Adam i Eva pokušali su pobjeći od Boga, koji ih je istjerao iz edenskoga vrta. Njihov intelekt je potamnio, a komunikacija između njih i Boga bila je prekinuta. Mi smo (Čovječanstvo, vi i ja!) naslijedili njihov grijeh. Doduše, nismo izgubili sposobnost razumijevanja, ali smo izgubili sposobnost razumijevanja kako se vratiti Božjem putu. Što je još puno lošije, ostali smo bez načina kako popraviti učinjenu štetu. Adam i Eva počeli su umirati onoga dana kada su pogriješili. Čovječanstvo (Vi i ja!) je duhovno i moralno zaronilo u mrak. Umrijeti bi zauvijek i rastavljeni od Boga da se Bog nije umiješao. Bog obnovi naš duh, oprašta nam prošlost i daje nam nove osobine, **nanovo smo rođeni!** Ovdje se govori o ozbiljnoj ljudskoj promjeni. Drugim riječima; kao što fizičko rođenje čini nas članovima naše zemaljske obitelji, tako je potrebno i duhovno rođenje kako bi bili članovi nebeske obitelji.

O potrebi biblijskog nanovog rođenja Krist u Bibliji kaže Nikodemu (Farizeju, članu židovskog velikog vijeća): **"Zaista, zaista kažem ti, tko se odozgo ne rodi, taj ne može vidjeti kraljestva Božjega!"** (Evangelje po Ivanu 3:3) Nikodem nije to razumio i upita Krista: **"Kako se može čovjek, kad je već star, roditi? Zar može po drugi put ući u utrobu majke i**

roditi se?" Isus mu odgovori: "Zaista, zaista kažem ti, tko se ne rodi od vode i Duha Svetoga, taj ne može ući u kraljestvo nebesko. Što je rođeno od tijela, tijelo je; što je rođeno od Duha, duh je. Ne čudi se što ti reko: treba da se odozgo rodite. Vjetar puše gdje god hoće. Čuješ mu šum, ali neznaš ni odakle dolazi ni kamo ide. Tako je i sa svakim koji je rođen od Duha." Kako to može biti?" Upita ga Nikodem. Isus mu odgovori: "Ti si istaknut učitelj u Izraelu, i to ne razumiješ! Zaista, zaista, kažem ti: govorimo ono što znamo, svjedočimo ono što smo vidjeli, a ipak ne primamo našeg svjedočanstva. Ako mi ne vjerujete kad vam reko zemaljske stvari, kako ćete mi vjerovati ako vam budem govorio nebeske!" (Evandjelje po Ivanu 3:2-12)

Biblijsko nanovo rođenje najveće je Božje čudo! Biblijsko nanovo rođenje čovjeka je Božje djelo i Njegova volja. Ono je učinjeno Božjim putem, bez ljudske pomoći i ono se događa u nama u jednom trenutku i vremenu, a ne postepeno kako su neki učili ili uče još i danas! Biblijsko nanovo rođenje događa se u čovjeku samo jedanput u njegovu životu i to zauvijek! Dobijemo duhovni život i novu narav i spojeni smo s Bogom i u isto vrijeme Duh Sveti zauzme svoje mjesto stanovanja u nama. Poslušajmo dobro riječi Apostola Pavla: "Sam Duh svjedoči zajedno s našim duhom da smo djeca Božja. Ako smo djeca, onda smo i baštinici: baštinici Božji, a subaštinici Kristovi-ako zbilja (kao što jest) trpimo s njim - da s njim budemo i proslavljeni!". (Poslanica Rimljanima 8:16,17)

Duh Sveti u nama daje nam svjedočenje da smo zaista djeca Božja! To je saznanje, unutarnje uvjerenje da smo se napokon pomirili s Bogom. Počinjemo misliti o sebi drugačije, jer smo pod novom upravom. Bog radi direktno u srcima onih koji su Njegovi. On to ne radi putem ljudske milosti, već u kombinaciji s vjerom koja je usađena u srcu. Biblijski novo rođen čovjek slobodan je čovjek u dubini svoje duše. Nitko na ovom svijetu nije toliko slobodan u dubini svoje duše kao što je biblijski nanovo rođen čovjek! **Crkva ne posjeduje snagu uključenja ili isključenja čovjeka od Božje milosti!**

Pitanja i odgovori:

Pitanje: "Da li je naše fizičko rođenje isključivo bilo samo naša osobna odluka, i da li su naši roditelji prvo pitali nas za dozvolu da se rodimo?"

Odgovor: " Svakako da nisu. Dozvola je bila donešena za nas. Naše fizičko rođenje bila je Božja volja prvo, a zatim želja naših roditelja!"

Pitanje: "Da li se svatko može nanovo roditi?"

Odgovor: " Svatko tko želi može se nanovo roditi!"

.....

Davne 1978. godine prihvatio sam vjerom u Boga, Sina Božjeg, Gospodina Isusa Krista za osobnog Spasitelja, i "biblijski se nanovo rodio!

Biblijska nepismenost i njene posljedice današnjih domovinskih Hrvata i Hrvata iz iseljene Hrvatske gledane i razumijevane iz nebiblijske (ljudske) perspektive

"Nebiblijski (ljudski) ravnodušan čovjek"

Hrvatski web portal Hrvati Amac objavio je u ponedjeljak, 20. srpnja 2009. godine članak "Ravnodušan čovjek". Autor članka Mr. **sc.** Miljenko Marić napisao je iz nebiblijske (ljudske) perspektive razumijevanja i gledanja slijedeće: "Nakon što je Republika Hrvatska postala suverena i samostalna država, 1991. godine, pojedinci iz vladajuće oligarhije, kao odabrani i povjerljivi stvorili su u Hrvatskoj ravnodušnog radnika, poljoprivrednika,

službenika, umirovljenika, branitelja i dr., a sve kako bi manipulirali i u pokornosti držali Hrvatski narod.

Ravnodušan čovjek ne postavlja suvišna pitanja, ne gura nos u tuđe poslove, vrlo je sugestivan i još podobniji za manipuliranje. Ništa ga posebno ne zanima, radije se samo svom sljedovanju koje mu omogućuje preživjeti, čak je na neki svoj način i sretan zbog toga, s potpunom izgubljenom voljom za opće dobro. Ljudi su postali ovisni o državi u smislu osnovnih sredstava za život i zbog toga će ih biti vrlo teško od toga odviknuti. Hrvati žive u potpunom mraku, većinu nije briga niti se trude otkriti kamo to njihova zemlja ide.

Najveći dio stanovništva je izmanipuliran, kako bi upravo tako i reagirali. Takva stajališta upravo žele i postići pojedinci iz vladajuće nomenklature. Narod je ostao obeshrabljen i zbunjen i nije ga briga za zavjeru i tko je neprijatelj Republike Hrvatske! Ravnodušnost, strah i histeriju stvorili su pojedini mediji koji su manipulirali ljudima upravo čineći ono što se od njih traži. Zajedno s isprepletenim financijskim institucijama hrvatski narod programirali su na promjene, koji po njima neće pobuđivati nikakv poseban prosvjed i bit će to uobičajena pojava.

Prokušanom metodom budućih šokova (ostavka predsjednika hrvatske Vlade) djeluju na "hrvatske mase" tako brzo da ljudski mozak ne može apsorbirati toliko informacija. Potpunim odbacivanjem razvoja industrije, poljoprivrede i brodogradnje stvaraju u Republici Hrvatskoj masovnu nezaposlenost, koja će dovesti do razočaranja gdje će radnici i njihova djeca zbog gubitka osnovnih životnih sredstava odati raznim porocima alkoholu, drogi i dr. To je hrvatskim diverzantima i cilj da pomoću poroka ljudi zavole svoju poslušnost i izgube svaku želju za pobunom protiv onih koji njima vladaju."

Jedini način da se oduprememo jest razotkrivanje diverzanata, te su potrebni znanstvenici, profesori, radnici, umirovljenici, branitelji i drugi da možemo osmisliti strategiju za obranu suverene i samostalne Republike Hrvatske. Moramo svi zajedno naučiti metode kojima se diverzanti služe i osmisliti protumjere. Samo ćemo na taj način upjeti zaustaviti "parazite" koji razaraju hrvatsku državu!". Savjetuje i zaključuje gospodin Miljenko Marić.

Otvoreni razgovor s Igorom Zidićem,

Igor Zidić, predsjednik Matice Hrvatske u iscrpnom razgovoru s gospodinom Andrijom Tunjićem odgovorio je iz nebiljske (ljudske) perspektive na mnoga pitanja o kojima su u Hrvatskoj šuti. Čitatelji će moći pročitati itekako puno toga o kulturi, moralu, politici, o budućnosti Hrvatske i Matice Hrvatske, kao i o mnogočemu o čemu se danas puno govori, a malo kaže. (Vijenac, 21 srpnja 2009.) Ovdje donosim nekoliko skraćenih odgovora gospodina Igora Zidića na postavljena pitanja. (Izvađeni iz konteksta)

Gospodine Zidiću, počnimo od hrvatske kulture. Je li ona danas drukčija i bolja nego, recimo, u Jugoslaviji?

Jedan od velikih problema hrvatske kulture u današnjoj Hrvatskoj jest nemušti govor, tzv. hrvatska šutnja. Je li hrvatska šutnja i danas strah od represije, od života, od globalizacije ili je naprosto neizlječiva hrvatska bolest? U nas je šutnja, rekao bih, tradicija, nešto što je ukorijenjeno duboko u hrvatskom biću. Misli se kako je dobro šutjeti jer će se tako bolje proći u životu. Imamo poslovicu koja glasi "Šutnja je zlato!" Hrvatska šutnja nije ništa novo, nije nešto što su izmislili hrvatski intelektualci, ona je posljedica življenja pod tuđinom. Otvoriti usta i izreći istinu značilo je pokatkada da će vas čizma sasvim zgnječiti.

Današnju šutnju, čini se, potiču lijevo - desne političke polarizacije u koju su uvučeni i hrvatski intelektualci, jer im je lakše šutjeti nego govorom tražiti putove i izlaze?

Ne treba preuveličavati kompleks šutnje. Niti je nje bilo toliko koliko se danas često

hoće reći, niti je bila jedini problem Problem je riječ, ne šutnja. Riječ mora biti istinita, dobro i u pravi čas izgovorena, prenesena precizno i djelotvorno. Inače, kao da nije ni izrečena. Danas svi govore. Danas sve možete reći, pa se govori i odviše.

Da li prošlost vlada Hrvatskom?

U nekom metaforičkom smislu da, iako ne u potpunosti. Mi nemamo više režim poput Titova, ali imamo na djelu sustav koji je kombinacija staroga i novoga. Imamo nešto što je zabrinjavajuće.

Na Glavnoj skupštini Matice hrvatske prije godinu dana spominjali ste baš mafiju, a nitko se na to nije osvrtao. Zašto politika ne sluša nikoga do sebe?

Zbog loše politike mi smo u mnogim stvarima izgubili nacionalni ponos i nacionalno dostojanstvo onda kada je to bilo najapsurdnije. U Vrijeme kad smo obranili svoju slobodu protiv jugokomunističke ili srbokomunističke represije i protiv volje međunarodne zajednice koja nam je zabranila kupnju oružja, imali smo više ponosa i snage nego danas. Zahvaljujući toj snazi mi smo izbjegli smrtnu presudu, koju nam je bila odredila međunarodna zajednica, i tada nas priznala. Hrvatska samosvijest je velika, no ona se nažalost javlja samo u kriznim situacijama.

Zašto?

To nije tako jednostavno odgovoriti

Naši političari, i ne samo oni, kao da se boje nezavisne i slobodne Hrvatske?

Naše panično ulijetanje u Europu, isto je tako rezultat straha da ne ostanemo nigdje, da ne budemo izgubljeni, Gdje izgubljeni? U svojoj slobodi?!

Mnogi kažu kada bi sada došlo do agresije na Hrvatsku, da je ne bi branili.

To me podsjeća na riječi dr. Ante Starčevića u Saboru kada je rekao: " Gospodo sabornici, kada bih za Hrvatsku trebalo podići ovu času vode koja je tu pred mnom, ja je više ne bih podigao." Ako je on mogao doći do te granice razočaranja, onda je razumljivo da smo mi danas malodušniji nego što smo ikada bili.

Možda jest.

Ništa više ne govori o poziciji jedne zemlje nego stanje njezine privrede i stanje morala u njoj. Ako se naša privreda guši i raspada, ako iz dana u dana povećava inozemne dugove i ako uz to imate moral kakav mi danas imamo, onda smo društvo u potpunom kolapsu. To pokazuje da smo moralno na dnu i da u tom pravcu još i napredujemo.

Gdje je crkva u svemu tome? Je li i ona potonula u nemoral i samozadovoljstvo, pa ne vode brigu kako žive božje ovčice?!

Ne mogu biti sudac Crkvi, koja je praktički bila gotovo jedina koja je čuvala hrvatski indentitet, ali bi želio, koliko je god to moguće, da naša Crkva bude Crkva Ivana Pavla II. i Benedikta XVI. Hrvatska Crkva ima velikih zasluga u borbi za očuvanje vjere i indentiteta, ali je vrlo suzdržana i zatvorena kada se radi o problemima u njezinu tkivu.

Često spominajte hrvatski identitet pa biste li rekli što je to?

Identitet je tradicija koja živi. Identitet je njegovanje hrvatske potrebe za slobodom, za nezavisnošću, ali i kooperativnošću. Identitet je i osjećaj pripadnosti koji nas obvezuje prošlim, ali i budućim. Identitet je osjećanje povijesnosti vremena i prostora. Identitet je jezik kojim se sporazumijevamo.

Živimo u vremenu kada ljude, osobito mlade, malo zanima identitet, tradicija, kultura jer ih uglavnom zanima uspjeh, karijera, novci itd. Što Matica poduzima da se među mladima promjeni njezina percepcija, položaj i ugled?

To je problem koji smo davno uočili, toga smo svjesni i zato poduzimamo određene radnje kako bismo pomladili Maticu.

**Ljudi u Hrvatskoj sve češće govore o strahu.
Čega ih je strah?**

Za mene strah nije stanje. Strah je oružje i onaj koji može proizvesti strah raspolaže moćnim oružjem. Mi smo desetljećima živjeli u strahu. Nekada smo se bojali KOS-a, pa Udbe, danas se boljimo političkih odluka, političkog strančarenja koje ne vodi interesa o cjelini.

**S obzirom na sve, za što se Hrvatska
odmah mora izboriti?**

Hrvatska se mora izboriti za uspostavu doista pravne države, a ne države u kojoj vrijede pravila mafije. Mora smanjiti svoju ovisnost o međunarodnim čimbencima, pri tome mislim na političke sile i financijske blagajne. S dugom od četrdesetak milijardi dolara Hrvatska je zemlja koja još nije propala, ali nije ni daleko od toga. Meni više nije pitanje jesmo li u banani, nego tko nas je u bananu ugurao.

**To što ste rekli zapravo je odgovor na to zašto se ljudi
danas boje hrvatstva, odnose, svijesti o hrvatskoj
državi i samobitnosti?**

Mene hrvatstvo kao parola ne zanima. Zanima me hrvatstvo kao pozitivna društvena energija koja će nam pomoći da bolje znamo tko smo i što smo, da bolje i odgovornije upravljamo dobrima koje imamo i da bolje odgajamo svoju djecu. Iz svih iskustava koje imamo nužno je stvoriti novo pozitivno iskustvo, novu spoznaju koja bi nam rekla kako baš ne moramo čekati propast da se trgnemo, nego da se moramo organizirati dok još nismo propali.

Nakon svega što ste rekli-imamo li Hrvatsku?

To je stvarno provokativno i teško pitanje. Budući da nisam najerniji pesimist ili defetist, ne mogu reći ni da je nemamo. Ali da je sa sto strana ugrožena, ozbiljno ugrožena, to je evidentno. Nadam se da će naša politika u vremenu koje je pred nama uvažiti činjenicu da postoji nešto što se zove hrvatski narod u modernom smislu riječi i da je tom narodu stalo da Hrvatska opstane. Ljudi koji žele da Hrvatska opstane morali bi naći način da surađuju, a ne da se igraju kako se vlasti igraju dvije naše najveće stranke. To što oni rade, kako se svađaju, doista je groteskno. Sve je to duboko neproduktivno i neodgovorno.

Koja je uloga hrvatske inteligencije u sadašnjem stanju?

Malo osvještivati one koji u narodu nisu osviješteni, bilo da je riječ o puku, bilo da je riječ o eksponiranim ljudima bez probudene svijesti. S jedne strane to je svijest o svome indentitetu s druge je svijest o položaju u svijetu, a s treće svijest o situaciji u kojoj se nalazimo. Hrvatska inteligencija dužna je pokrenuti raspravu o tome što je nacionalni interes, jer iza toga tek možemo odgovoriti na pitanje kako formulirati svoju politiku prema svijetu i Europi.

P.S. 30. travnja 2006. godine gospodin **Igor Zidić** bio je gost Hrvatske zajednice Chicaga. Tom prigodom TV kamerom zabilježio sam njegovo nebiblijsko (ljudsko) predavanje na temu: "**Pogled na domovinu Hrvatsku danas, kakva je, kamo ide i što od nje očekivati?!**" Tom prigodom imao sam i TV intervju s gospodinom Igorom Zidićem.

TV otvoreno Stankovićev gost

Gospođa **Branka Čokljat** u svojoj kolumni TV otvoreno "Stankovićev gost" u Glasu Slavonije 25.7. 2009. napisala je iz nebiblijske (ljudske) perspektive razumijevanja i gledanja slijedeće:

(Izvađeno iz konteksta članka)

"Serija besramnih repriza na domaćim TV programima nastavlja se. Čak i kad bi slušali zašto se bunimo, imali bi argument-rekli bi: kriza je! Kako nas na sve strane lupa ta kriza, otvarajući još poneku rupicu za očajničku pljačku nas najmanjih, najnezastičenijih, najmasovnijih - naroda ili ti puka.

Kad smo već kod toga, posebno mi je drago što sam u nedjelju "škicnula" što će biti kod Stankovića. Njegov posljednji gost u ovoj sezoni oduševio me. I naravno, ne samo mene. Napokon netko stručan, pametan, ugledan, koji glasno govori o našoj suvremenoj istini koju znamo ili naslućujemo! Šteta da ga nismo upoznali već prije, što mu naši(kao) radikalni novinari nisu dali priliku da se obrati masama!

Slavko Kulić je ugledni svjetski znanstvenik, predavač na fakultetima, s kojim su studenti zasigurno oduševljeni, a i nas je lako uvjerio da u te kako stoji iza onoga što govori. Isto tako, nimalo nije izgubio dignitet kad mu je Stanković pustio kritike, oprečna mišljenja, čak i vrijeđanja političkih (sad već mnogih i bivših) moćnika, nije se spuštao na njihovu razinu niti mu je to bilo potrebno. Iako su mu prognoze bile crne -nekako me je utješio. Sama spoznaja da u Hrvatskoj takvi ljudi postoje-daje nam nadu!"

Nebiblijski komentar "**Slavko Kulić - o kroatopatiji i globalizmu nasilja**" pročitajte u cijelosti na portalu "Hrvati-Amac", objavljenom u četvrtak, 23 7. 2009. Autor je Spectator.

Što se dogodilo s Hrvatima u iseljenoj Hrvatskoj nakon što je RH postala suverena i samostalna država?

Nakon što je Republika Hrvatska postala suverena i samostalna država (da li je to zaista tako?), 1991. godine, Hrvatska dijaspora slijedećih pet godina tijekom Domovinskog rata (1991.-1995.) nije dala samo ogroman novac domovini, ona je bila lider i savjetovala je svoju prvu toliko voljenu domovinu Hrvatsku, a bila je i kulturna i moralna potpora kada je najviše trebalo! Što se dogodilo s Hrvatima u dijaspori nakon što je Republika Hrvatska postala suverena i samostalna država?

Danas su Hrvati iz dijaspore razočarani, apatični, ravnodušni, podijeljeni, nepovjerljivi jedan prema drugome i zatvoreni u svoje čahure. Mnogi Hrvati iz dijaspore počeli su polako, ali možda čak i nepovratno udaljavati se od svoje prve domovine. Veoma uspješne udruge, kao na primjer (takvih primjera ima mnogo u cijeloj Hrvatskoj dijaspori!) jedna od najutjecajnijih Hrvatsko američkih udruga C.A.A. Croatian American Association, koja je u Americi veoma uspješno lobirala punih 15 godina za interese Hrvatske države i Hrvata diljem svijeta, danas, nažalost nije više aktivna! Njeni čelnici godinama više nisu aktivni. Jedni su se povukli u "mirovinu", a drugi su nastavili aktivno se baviti lokalnom politikom i drugim osobnim interesima. Nažalost, veliki broj Hrvata iz dijaspore počeli su odmah nakon što smo dobili svoju državu stavljati svoje osobne interese ispred hrvatskih nacionalnih interesa, a sve u ime domoljublja! Njihova prva toliko voljena domovina Hrvatska više nije u njihovom prvom planu!

Nekoliko opravdanih nebiblijskih razloga za takvo ponašanje Hrvata iz dijaspore.

Negativno i veoma, veoma netočno i štetno mišljenje o Hrvatima izvan svoje domovine Hrvatske učinili su dobrim dijelom pojedini hrvatski mediji, koji su "hranili"(a to čine i danas veoma uspješno!) javnost isključivo negativnim, iako ponekad i opravdanim pričama o pojedincima koji su povratak u Hrvatsku iskoristili za svoj osobni interes.

O Hrvatima iz dijaspore ne raspravlja se na sjednicama Vlade, oni su postali rijetka tema i u Hrvatskom saboru. Hrvati iz dijaspore nestali su iz svakodnevnice domovinskih Hrvata! U Hrvatskoj bilo je, a ima i danas veliki broj Hrvata koji su se većem povratku Hrvata iz dijaspore protivili i zbog straha i jala da bi u demokratskom svijetu i u sustavu slobodnog tržišta educirani i veoma uspješni poduzetnici iz Hrvatske dijaspore mogli ugroziti njihov monopol u privatizaciji državnih poduzeća! Jedan dio hrvatske javnosti ideološki je zaslijepljen mišljenjem kako je za Hrvatsku državu veoma štetno povezivanje s Hrvatima iz dijaspore u kojem dominiraju nazadne i ekstremno desničarske skupine, koje žele Hrvatsku državu vratiti u prošlost! Bilo je to sasvim pogrešno i istinito predstavljanje Hrvata iz dijaspore (a tako je i danas) koje je donijelo ovo današnje veoma nezdravo stanje apatije i ravnodušnosti Hrvata u dijaspori! Opći je dojam Hrvata iz dijaspore da današnja vlast u Hrvatskoj nezna, ili ne želi iskrene i bratske odnose i suradnju sa svojom braćom i sestrama iz Hrvatske dijaspore! Bože, oprosti im, jer oni zaista neznaju što čine!

Današnji argumentirani primjeri ravnodušnosti, ponašanju i bezboštvu Hrvata iz domovine prema svojoj braći i sestrama Hrvatima i dijaspore

Zahvaljujući milosti i providnosti dragog Boga, našeg Spasitelja, Sina Božjeg, Gospodina Isusa Krista, mojoj malenkosti i [i internet YouTube TV programa, hrvatski gledatelji diljem svijeta \(U našoj domovini Hrvatskoj i Hrvati u dijaspori!\) imaju po prvi puta u Hrvatskoj povijesti jedinstvenu prigodu vidjeti u svojim domovima na računalima u riječi i slici "**necenzuirane**" veoma kvalitetene i jedinstvene dokumentarno -povijesne Hrvatske filmove, TV emisije, priloge i TV intervjue snimljene i proizvedene posljednjih 30. godina \(Zvonko B. Ranogajec je producent i redatelj\) o Hrvatima iz dijaspore, tom živom djelu hrvatskoga naroda koji je druga polovica hrvatskog nacionalnog korpusa prema povijesnim, političkim i demografskim mjerilima i koji je jednako domovinskoj zaslužan za uspostavu i obranu hrvatske države!](#)

Konkretni i stvarni primjeri (**činjenice**) u ovim dokumentarno - povijesnim filmovima, TV emisijama, priložima i TV intervjuima djeluju snažnije i učinkovitije od priča i zapisa o Hrvatima iz dijaspore, čelni ljudi u Vladi i Saboru, Hrvatska državna televizija / HTV i njeni čelni, odgovorni i podobni pojedinci informativno -

dokumentarnog TV programa, glavna i odgovorna podobna urednica HTV satelitskog TV programa "Slika Hrvatske" gospođa **Karolina Vidović Krišto**, komercijalne javne televizije, elektronske i pisane medije u Hrvatskoj jednostavno ignoriraju mene i moje televizijske programe, kao da i ne postojim! Bože, oprosti im, jer oni zaista neznaju što čine!

Današnji argumentirani primjer ravnodušnosti i ponašanja Hrvata u dijaspori

Koliko je naraštaja naših sunarodnjaka uzdisalo prije smrti, samo da mi je dočekati, samo da mi je doživjeti. Eto, dragi moji Hrvati iz dijaspore, hvala dragom Bogu, našem Spasitelju, Sinu Božjem, Gospodinu Isusu Kristu, mi smo taj blagoslovljen naraštaj koji je dočekaio i doživio dan državnosti naše nam toliko voljene Hrvatske države!!!

Dan državnosti Republike Hrvatske u dijaspori, 18. godina kasnije

Moja TV kamera zabilježila je u riječi i slici 18. lipnja 2009. godine u Hrvatskom kulturnom centru u Chicagu najneposjećeniju (70-80 nazočnih!), najhladniju i najtužniju proslavu Dana državnosti Republike Hrvatske u ovih posljednjih 18. godina! Kao da se radilo o pogrebu, a ne o svečanoj proslavi dana državnosti naše toliko voljene domovine Hrvatske.

Pogledajte taj TV prilog u dva djela na **internetu YouTube TV**. Kratki prilozii dostupni su milijunima Hrvata diljem svijeta koji žele to vidjeti, **a oni su upozoravajuće Božje ogledalo istine o nama Hrvatima iz dijaspore!** Prilozi ovog događaja, kao i mojih 35. kratkih (8-10 min.) TV prilozii o nama Hrvatima iz dijaspore mogu se vidjeti na **Internet YouTube adresi:**

zranogajec1

Bez obzira na sve ove činjenice o nama Hrvatima iz dijaspore, jedno stoji, a to je slijedeće: "Mi, Hrvati iz dijaspore živimo u svijetu, daleko od naše prve domovine, ali smo još uvijek dio hrvatskoga naroda. U nama teče hrvatska krv, u nama još uvijek kuca hrvatsko srce. Naša ljubav prema domovini nije nestala, ona je Božja i bezuvjetna.

S velikim zanimanjem pratimo što se u njoj događa. Još uvijek pomažemo i pomagati ćemo uvijek našu braću i sestre Hrvate u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini i novcem i raznoraznim aktivnostima. Bodrimo ih moralno i politički, i nije nam svejedno ako su hrvatski interesi ugroženi, ako se Hrvati iseljavaju, ako je vlast nesposobna, ako se lošije živi, ako se problemi ne rješavaju!"

Upozoravajuće Božje ogledalo istine za Domovinske Hrvate

Hrvatski narod ima sličnosti s izraelskim narodom. Razmotrimo primjer proroka Nehemije koji je shvatio da je Božja kazna došla izraelskom narodu zbog njihova nevjerstva i tada ćemo dobiti odgovor zašto Hrvati nisu stoljećima imali svoju državu i što se događa danas s Hrvatima u domovini nakon što smo konačno dobili svoju, Bogom danu Hrvatsku državu? To potiče, pak, da se uputimo vrlo izravnom tekstu o obnovi Jeruzelema kako je zapisano u Bibliji u Starom Zavjetu u knjizi Nehemejinoj:

"U velikoj su nevolji i sramoti, Jeruzalemski je zid sav razroren, a vrata mu ognjem spaljena. Kad sam čuo te vijesti sjedoh i zaplakah. Tugovao sam više dana, i postio i molio pred Bogom nebeskim. I rekoh: "O, Jahve, Bože nebeski, veliki i strašni Bože, koji čuvaš Savez i naklonost onima koji te ljube i drže zapovijedi tvoje. Neka uho tvoje bude pažljivo i oči tvoje otvorene, da čuješ molitvu sluga svoga. Molim ti se sada, danju i noću, za sinove Izraelove, sluga tvoje, i ispovijedam grijehe sinova Izraelovih koje smo učinili protiv tebe;

sagriješili smo i ja i kuća oca mojega! Veoma smo zlo činili prema tebi ne držeći naredaba tvojih., zakona i običaja koje si ti povjerio Mojsiji, služi svome: "Ako budete nevjerni, ja ću vas rasuti među narode; ali ako se obratite meni, i budete poštovali moje naredbe i držali ih, budu li neki od vas prognani i na kraj neba, ja ću vas sakupiti i odvesti na mjesto koje sam izabrao da ondje prebiva moje Ime!" (Knjiga Nehemejina 1:3-9)

Bezakonje

"Da, u mome narodu ima zlikovaca: kao pticčari vrebaju iz zasjede, postavljaju zamke, hvataju ljude. Kao što je krletka puna ptica, tako su njihove kuće pune grabeža; postadoše tako veliki i bogati, tusti i ugojeni. Da, prevršila se mjera zla, ne brane prava, prava sirote na sreću, ne mare za pravo sirotinje. Pa da to ne kaznim-riječ je Jahvina-narodu takvu da se ne osvetim? Strahote i grozote zbivaju se u ovoj zemlji: proroci laž proriču, a svećenici poučavaju na svoju ruku. A mojem narodu to omilje! Al' što ćete raditi na kraju?" (Jeremija 5: 26-31)

Zaključak o biblijskoj nepismenosti, i njenim posljedicama domovinskih Hrvata i Hrvata iz dijaspore, razumijevano i gledano iz biblijske (Božje) perspektive

Draga moja braća i sestre, domovinski Hrvati i Hrvati iz dijaspore. Mi možemo ignorirati Bibliju i ne vjerovati Božjoj riječi, koja nam nepokoljebljivom sigurnošću stavlja istinu pred oči. Mi možemo i dalje vjerovati ili nevjerovati kao što smo vjerovali ili nevjerovali svih ovih mnogih stoljeća do sada, ali posljedice, (još mnogo teže i drastičnije)nastaviti će se, upozoruje nas Biblija, Božja riječ!

Sve tvrdnje nevjernika ne mogu to pobiti, pa makar se netko od njih i čvrsto držao svojih stajališta. To ništa ne mijenja činjenice o kojima Biblija govori. Mi možemo ne vjerovati u Boga, našeg Spasitelja, Sina Božjeg, Gospodina Isusa Krista, ali to ne znači da **On** ne postoji!

Draga moja braća i sestre domovinski Hrvati i Hrvati iz dijaspore. Mi, Hrvati, mali smo narod. Ali nije tragedija biti brojčano malim narodom, nego biblijska nepismenost, i kad se taj mali narod međusobno dijeli i ne slaže. Umjesto da nas je sve više, nas je sve manje! To su činjenice koje Mi, Hrvati, ne smijemo zaboraviti i ignorirati. Poslušajmo upozoravajuće Kristove riječi u Bibliji: **"Ako je u sebi nesložno, svako će kraljestvo propasti. Ni jedan grad ili dom, ako je sam u sebi nesložan, neće opstati!"** (Matej 12:25)

Moramo li, da bismo pravilino razumijeli upozoravajuće Kristove riječi u Bibliji, i ozbiljnost situacije u kojoj se nalazi naša domovina, izgubiti Hrvatsku državu? Da li je to zaista potrebno da se to nama Hrvatima dogodi (Može se vrlo lako dogoditi!) kako bi razumijeli što nam je dragi Bog dao, i što još uvijek imamo! Pametno i mudro je upitati se sada, što ćemo mi domovinski Hrvati i Hrvati iz dijaspore **"opet"** zajedno učiniti?

Mudar čovjek, a onda i narod u teškim trenucima kušnje i sumnje obraća se Bogu, našem Spasitelju, Sinu Božjem, Gospodinu Isusu Kristu za savjete i upute, (Koje se nalaze u Bibliji) a ne čovjeku!

"Ja sam put-istina i život. Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni!" (Ivan 14:6)

Sveopći zaključak iz biblijske (Božje) perspektive razumijevanja i gledanja

Draga moja braćo i sestre, domovinski Hrvati i Hrvati iz dijaspore! Bez obzira koliko se vas izjasnilo kršćanima, katolicima, vi niste ništa više kršćani, nego što jeste, jer problem je kudikamo dublji i složeniji od toga. Problem leži u vama samima, u vašoj duhovnosti! Ne sudim vas, ali želim vam kazati istinu o mudrosti svjetskoj i o mudrosti Božjoj kako nam govori Biblija, Božja riječ:

"Bez sumnje, govor o križu ludost je za one koji propadaju, a za nas koji se spašavamo sila je Božja, jer je pisano: "Uništiti ću mudrost mudrih i učiniti ću ispraznom umnost umnih". Gdje je mudrac? Gdje je književnik? Gdje li je istraživač ovoga svijeta? Zar nije Bog učinio ludom mudrost svijeta? Budući da nije svijet svojom mudrošću upoznao Boga u Božjoj mudrosti, odluči Bog one koji vjeruju spasiti ludošću propovijedanja. I dok židovi zahtijevaju znakove, a Grci traže mudrost, mi propovijedamo Krista razapetoga, sablazan za židove, ludost za pogane, a za pozvane-i židove i Grke-Krista, Božju silu i Božju mudrost, jer je Božja ludost mudrija od ljudi, i Božja slabost jača od ljudi.

Promatrajte, braćo, sebe koji ste pozvani! Nema vas ni mnogo mudrih, ni mnogo moćnih, ni mnogo plemenitih. Naprotiv, što je ludo u očima svijeta, izabra Bog da posrami mudre; što je slabo u očima svijeta, izabra Bog da posrami jake; što je neplemenito i prezira vrijedno u očima svijeta - i čak ono čega nema - izabra Bog da uništi ono što jest, da se ni jedan čovjek ne može ponositi pred Bogom. Po njemu ste vi u Kristu Isusu, koji nam postade mudrost od Boga, pravednost, posvećenje i otkupljenje, da bude kako je pisano: "Tko se ponosi, neka se u Gospodinu ponosi!"

I ja, kada dođoh k vama, braćo, da vam navjestim svjedočanstvo Božje, ne dođoh s visokim govorom ili s mudrošću, jer ne držah zgodnim među vama išta drugo znati osim Isusa Krista, i to razapetoga. I sam vam se pokazah slabim, bojažljivim i drhtavim. Moja riječ i moje propovijedanje nije se sastojalo u uvjerljivim riječima mudrosti, već u očitovanju Duha i snage, da se vaša vjera ne oslanja na ljudsku mudrost, nego na Božju snagu!" (Prva poslanica Korinćanima 1:18 -31 i 2:1-4)

Božji odgovor nama Hrvatima:

"I ponizi se moj narod na koji je prizvano Ime moje, i pomoli se, i potraži lice moje i okani se zlih putova, ja ću ga tada uslišati s neba i oprostiti mu grijeh i izliječiti ću mu zemlju!" (Ljetopisi II 7:14)

(Svi citati preuzeti su iz prijevoda Biblije u nakladi "Kršćanske sadašnjosti")

Vaš brat u Kristu.
Zvonko B. Ranogajec,
TV producent i pisac iz iseljene Hrvatske
zranogajec@sbcglobal.net